Contents

1.	Zadanie 12 - losowanie monetą		
2.	Zadanie 13 - jednostajnie losowane $[0,\cdots,6]$		. 2
3.	Zadanie 14 - pole koła z Monte Carlo		. 3
	3.1.	Var(X)	. 3
	3.2.	Minimalne n potrzebne do dokładności 0.01 z prawdopodobieństwem 0.99	. 3
	3.3.	To samo ale z nierównością Chernoffa	. 4
4.	Zadanie 15 - Standardowe odchylenia przy obliczaniu ćwiartek koła		. 4
	4.1. Metoda losowania z $[0,1]^2$		. 4
	4.2.	Metoda losowania z [0, 1]	. 5
	4.3.	Wnioski	. 5
5.	Zada	nie 16	. 5
6.	Zadanie 17		. 6
7.	Zadanie 18		. 7
	7.1.	Oszacowanie liczby zer	
	7.2.	Prawdopodobieństwo dla $ A =2d$	
	7.3.	Dla Ciagu lsoowych punktów	
	7.4.	Zadanie 21	
Zad	anie 2	2	
8.	Zadanie 27		10
	8.1.	Wariancja	
	8.2.	Błąd standardowy	
9.	Zada	nie 28	
	9.1.	Dowód wzoru	12
	9.2.	Wartość n dla $m=2^{16}$	
10.	Zadanie 29		
		Dla $b = 64$	
		Dla $b = 128$	
		Dla $b = 256$	
11.			
		Treść	
		Rozwiązanie	
	Zadanie 36 - maksymalne sparowanie dzięki specyfikacji		
		Treść	
		Dowód	
	Zadanie 37 - specyfikacja kończy jakakolwiek pracę w algorytmie		
13.		Treść	
	10.1.	13.1.1. Algorytm	
	13 2	Dowód	16

Adrian Herda

2025-06-29
$$\mu=E[X]$$

$$\sigma^2=\mathrm{Var}(X)=E\big[X^2\big]-E[X]^2$$

$$\sigma=\mathrm{Std}(X)=\sqrt{\mathrm{Var}(x)}=\sqrt{E[X^2]-E[X]^2}$$

1. Zadanie 12 - losowanie monetą

Rzucamy monetą dwa razy:

- $Pr(Orzel, Reszka) = p \cdot q$ Orzel monety normalnej
- $Pr(Reszka, Orzeł) = q \cdot p$ Reszka monety normalnej

Oba wyniki są sobie równe, jeśli będziemy ignorować wyniki (Orzeł, Orzeł) oraz (Reszka, Reszka), dostajemy monetę uczciwą.

$$Pr(Orzel) = Pr(Reszka) = \frac{pq}{pq + pq} = \frac{1}{2}$$

2. Zadanie 13 - jednostajnie losowane $[0,\cdots,6]$

- 1. Mamy generator liczb losowych ze zbioru $\{0,\cdots,4\}$, niech wynik tego generatora będzie oznaczony literą X.
- 2. Tworzymy generator liczb losowych ze zbioru $\{1, \dots, 24\}$

$$Y = 5a + b$$

gdzie $a,b\in\{0,\cdots,4\}$ są generowane przez generator z punktu 1. Z tego wynika że:

$$\Pr(Y = y) = \Pr(Y = 5a + b) = \Pr(X = a) \cdot \Pr(X = b) = \frac{1}{5} \cdot \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$$

- 3. Zbiór liczb $\{0,\cdots,20\}$ ma $3\cdot 7$ liczb co pozwoli nam na dopasowanie równej ilości liczb do zbioru $\{0,\cdots,6\}$ za pomocą operacji mod 7.
- 4. Jeśli Y>20 odrzucamy wynik i ponownie losujemy dwie liczby, powtarzamy dopóki nie wylosujemy $Y\leq 20$, w takim przypadku wylosowaną zmienną liczymy

$$Z = Y \mod 7$$

i w ten sposób dostajemy liczbę ze zbioru $\{0, \dots, 6\}$ z prawdopodobieństwem:

$$\forall_{z \in \{0,\cdots,6\}} \left(\Pr(Y \operatorname{mod} 7 = z) = \frac{3}{25} \right) \Longrightarrow \Pr(Z = z) = \frac{1}{7}$$

3. Zadanie 14 - pole koła z Monte Carlo

3.1. Var(X)

Losujemy n punktów $(x_i, y_i) \in [0, 1]^2$ Niech:

$$\begin{split} Z_i &= \begin{cases} 1 \text{ jeśli } x_i^2 + y_i^2 \leq 1 \\ 0 \text{ w przeciwnym razie} \end{cases} \\ \left(\forall_{i \in [n]}\right) \left(\Pr(Z_i = 1) = \frac{\frac{\text{Area}_{\bigcirc}}{4}}{\Omega} = \frac{\frac{\pi}{4}}{1 \cdot 1} = \frac{\pi}{4} \Rightarrow E[Z_i] = \frac{\pi}{4} \cdot 1 + \left(1 - \frac{\pi}{4}\right) \cdot 0 = \frac{\pi}{4} \right) \end{split}$$

Mamy do czynienia z rozkładem Bernouliego z prawdopodobieństwem wynoszącym tyle co pole ćwiartki koła czyli $p=\frac{\pi}{4}$. Zatem wiemy od razu że

$$\Big(\forall_{i\in[n]}\Big)\Big(E[Z_i]=p=\frac{\pi}{4}\Big)$$

oraz że

$$\Big(\forall_{i\in[n]}\Big)(\mathrm{Var}(Z_i)=p(1-p))$$

Wtedy pole:

$$A_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Z_i$$

Wiemy że wybierane punkty są od siebie niezależne więc $(\forall_{i,j\in[n],i\neq j})(\operatorname{Cov}(Z_i,Z_j)=0)$. Ze wzoru na wariancje z mnożnikiem stałym oraz ze wzoru na wariancje sumy zmiennych niezależnych:

$$\sigma_n^2 = \operatorname{Var}(A_n) = \operatorname{Var}\left(\frac{1}{n}\sum_{i=1}^n Z_i\right) = \frac{1}{n^2} \operatorname{Var}\left(\sum_{i=1}^n Z_i\right) = \frac{1}{n^2}\sum_{i=1}^n \operatorname{Var}(Z_i) = \frac{1}{n^2} \cdot n \cdot p(1-p) = \frac{p(1-p)}{n}$$

$$\Downarrow$$

$$\sigma_n^2 = \frac{\frac{\pi}{4}(1-\frac{\pi}{4})}{n} = \frac{\frac{\pi}{4} \cdot \frac{4-\pi}{4}}{n} = \frac{4\pi - \pi^2}{16n}$$

3.2. Minimalne n potrzebne do dokładności 0.01 z prawdopodobieństwem 0.99

Nierówność Czebyszewa:

$$\Pr(X \ge \varepsilon) \le \frac{E[X]}{\varepsilon}$$

Z Treści zadania chcemy żeby $\Pr(|A_n - E[A_n]| \geq 0.01) \leq 0.01$

$$\begin{split} \Pr(|A_n - E[A_n]| \geq 0.01) &= \Pr(|A_n - E[A_n]|^2 \geq 0.01^2) \leq \frac{\sigma_n^2}{0.01^2} \\ & \qquad \qquad \Downarrow \\ 0.01 &= \frac{\sigma_n^2}{0.01^2} = \frac{4\pi - \pi^2}{16n \cdot 0.01^2} \\ & \qquad \qquad \Downarrow \\ n &= \left\lceil \frac{4\pi - \pi^2}{0.01^3 \cdot 16} \right\rceil \approx \lceil 168547.888329363395938 \rceil = 168548 \end{split}$$

3.3. To samo ale z nierównością Chernoffa

Nierówność Chernoffa:

$$\begin{split} X &= \sum_{i=1}^n Z_i \\ \mu_n &= E[X] = \frac{n\pi}{4} \\ \Pr(|X - \mu_n| > \varepsilon \mu) \leq 2 \exp\left(-\frac{\varepsilon^2}{2 + \varepsilon} \mu\right) \end{split}$$

Z treści zadania chcemy żeby $\Pr(|A_n - E[A_n]| \geq 0.01) \leq 0.01$

$$\begin{split} \Pr(|A_n - E[A_n]| \geq 0.01) &= \Pr\left(\frac{1}{n} \; |X - \mu_n| \geq 0.01\right) = \Pr(|X - \mu_n| \geq 0.01n) \leq 2 \exp\left(-\frac{\varepsilon^2}{2 + \varepsilon} \mu_n\right) \\ 0.01n &= \varepsilon \mu_n = \varepsilon \frac{n\pi}{4} \Rightarrow \varepsilon = \frac{0.04}{\pi} \\ &\downarrow \qquad \qquad \qquad \downarrow \\ \frac{0.01}{2} &= 0.005 = \exp\left(-\frac{\varepsilon^2}{2 + \varepsilon} \mu_n\right) = \exp\left(-\frac{\left(\frac{0.04}{\pi}\right)^2}{2 + \frac{0.04}{\pi}} \cdot \frac{n\pi}{4}\right) = \\ &= \exp\left(-\frac{0.0016 \cdot n\pi}{\pi^2 \cdot \frac{2\pi + 0.04}{\pi} \cdot 4}\right) = \exp\left(-\frac{0.0016n}{8\pi + 0.16}\right) = e^{-\frac{0.0016n}{8\pi + 0.16}} \\ &\downarrow \qquad \qquad \downarrow \\ -\ln(0.005) &= \frac{0.0016n}{8\pi + 0.16} \Rightarrow (\pi + 0.02) \cdot \ln(0.005^{-1}) = 0.0002n \\ &\downarrow \qquad \qquad \downarrow \\ n &= \lceil (\pi + 0.02) \cdot \ln(200) \cdot 5000 \rceil \approx \lceil 83755.6063123274 \rceil = 83756 \end{split}$$

4. Zadanie 15 - Standardowe odchylenia przy obliczaniu ćwiartek koła

4.1. Metoda losowania z $[0,1]^2\,$

Niech:

$$X_i = \begin{cases} 1 \text{ jeśli } x_i^2 + y_i^2 \leq 1 \\ 0 \text{ w przeciwnym wypadku} \end{cases}$$

Wtedy:

$$\begin{split} A_X &= \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i \\ & \qquad \qquad \Downarrow \\ \sigma_X^2 &= \operatorname{Var}(A_X) = \operatorname{Var}\left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i\right) = \frac{1}{n^2} \operatorname{Var}\left(\sum_{i=1}^n X_i\right) = \\ &= \frac{1}{n^2} \sum_{i=1}^n \operatorname{Var}(X_i) = \frac{1}{n^2} \cdot n \cdot \frac{\pi}{4} \left(1 - \frac{\pi}{4}\right) = \frac{\frac{\pi}{4} \left(1 - \frac{\pi}{4}\right)}{n} \\ & \qquad \qquad \Downarrow \\ \sigma_X &= \sqrt{\frac{\frac{\pi}{4} \left(1 - \frac{\pi}{4}\right)}{n}} \approx \sqrt{\frac{0.1685}{n}} \approx \frac{0.4105}{\sqrt{n}} \end{split}$$

4.2. Metoda losowania z [0,1]

Niech:

$$\begin{split} Y_i &= \sqrt{1-x_i^2} \\ & \qquad \qquad \Downarrow \\ E[Y_i] &= \int_0^1 \sqrt{1-x_i^2} dx = \frac{\pi}{4} \\ E[Y_i^2] &= \int_0^1 1-x_i^2 dx = x - \frac{x_i^3}{3} \mid_0^1 = 1 - \frac{1}{3} = \frac{2}{3} \\ \sigma_Y^2 &= E[Y_i^2] - E[Y_i]^2 = \frac{2}{3} - \left(\frac{\pi}{4}\right)^2 \approx 0.0498 \end{split}$$

Wtedy:

$$\begin{split} A_Y &= \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Y_i \\ & \quad \ \ \, \Downarrow \\ \\ \sigma_Y^2 &= \mathrm{Var}(A_Y) = \frac{1}{n^2} \sum_{i=1}^n \mathrm{Var}(Y_i) = \frac{1}{n^2} \sum_{i=1}^n \frac{2}{3} - \left(\frac{\pi}{4}\right)^2 = \frac{\frac{2}{3} - \left(\frac{\pi}{4}\right)^2}{n} \\ \\ \sigma_Y &= \sqrt{\frac{\frac{2}{3} - \left(\frac{\pi}{4}\right)^2}{n}} \approx \sqrt{\frac{0.0498}{n}} \approx \frac{0.2232}{\sqrt{n}} \end{split}$$

4.3. Wnioski

$$\sigma_X > \sigma_Y$$

Metoda losowania na jednej osi daje lepsze wyniki (o mniejszej wariancji) i zbiega do wartości oczekiwanej szybciej niż metoda losowania z dwóch osi

5. Zadanie 16

Niech:

$$X \in [0,1]$$

$$Y = \begin{cases} X \text{ jeśli } X \in \left[\frac{1}{2},1\right] \\ 1 - X \text{ jeśli } X \in \left[0,\frac{1}{2}\right] \end{cases} \Rightarrow Y \in \left[\frac{1}{2},1\right]$$

Dystrybuanta Y:

$$F_Y(y) = \Pr(Y \leq y) = \Pr(\max\{X, 1-X\} \leq y) = \Pr(X \in [1-y,y]) \text{ dla } y \in \left[\frac{1}{2}, 1\right]$$

Jako że X jest losowane z rozkładem jednostajnym to:

$$F_Y(y) = \frac{y - (1 - y)}{1} = 2y - 1$$
dla $y \in \left\lceil \frac{1}{2}, 1 \right\rceil$

Gęstość prawdopodobieństwa:

$$f_Y(y) = \frac{d}{dy} F_Y(y) = \frac{d}{dy} 2y - 1 = 2$$

$$\Downarrow$$

Y ma rozkład jednostajny $\Rightarrow E[Y] = 0.75$

$$\begin{split} E[Y^2] &= \int_{\frac{1}{2}}^1 y^2 \cdot f_Y(y) dy = \int_{\frac{1}{2}}^1 2y^2 dy = \left[2\frac{y^3}{3}\right]_{\frac{1}{2}}^1 = \frac{2}{3} - 2 \cdot \frac{1}{8} \cdot \frac{1}{3} = \frac{8}{12} - \frac{1}{12} = \frac{7}{12} \\ & \qquad \qquad \Downarrow \\ & \sigma_Y^2 = E[Y^2] - E[Y]^2 = \frac{7}{12} - \left(\frac{3}{4}\right)^2 = \frac{28}{48} - \frac{27}{48} = \frac{1}{48} \end{split}$$

6. Zadanie 17

X ma rozkład jednostajny na [0, 1] więc:

$$\begin{split} f_X(x) &= 1 \\ E[X] &= \frac{1}{2} \\ E[X^2] &= \int_0^2 x^2 dx = \left[\frac{x^3}{3}\right]_0^1 = \frac{1}{3} \\ \sigma_X^2 &= \frac{1}{3} - \frac{1}{4} = \frac{1}{12} \\ &\downarrow \end{split}$$

$$\mathrm{Cov}(X,Y) = \mathrm{Cov}(X,1-X) = \mathrm{Cov}(X,-X) = -\mathrm{Cov}(X,X) = -\sigma_X^2 = -\frac{1}{12}$$

May 7, 2025

Adrian Herda

Informatyka Algorytmiczna Politechnika Wrocławska

7. Zadanie 18

Lemat Schwartza-Zippela:

$$P \in R[x_1, \dots, x_n]$$

To niezerowy wielomian o stopniu całkowitym $\deg(P)=d\geq 0$ nad domeną R. Jeśli S jest skończonym podzbiorem R to wybierając niezależnie i jednostajnie losowe $r_1,\cdots,r_n$ należące do S^n

$$\Pr[P(r_1,....c,r_n)=0] \leq \frac{d}{|S|}$$

7.1. Oszacowanie liczby zer

Niech $f \in k[x_1, \dots, x_n]$ będzie wielomianem w którym każda zmienna występuję w stopniu co najwyżej d. Załóżmy, że $f \neq 0$, oraz $A \subseteq k$ i |A| > d. Chcemy oszacować:

$$|\{a\in A^n: f(a)=0\}|\leq d\cdot |A|^{n-1}$$

Z Lematu Schwartza-Zippela dla $a \in A^n$:

$$\begin{split} \frac{d}{|A|} \geq \Pr[f(a) = 0] &= \frac{|\{a \in A^n : f(a) = 0\}|}{|A^n|} \\ \text{mnożymy to przez} \quad |A^n| &= |A|^n \\ & \qquad \qquad \Downarrow \\ |\{a \in A^n : f(a) = 0\}| \leq d \cdot |A|^{n-1} \end{split}$$

7.2. Prawdopodobieństwo dla |A|=2d

Z Lematu Schwartza-Zippela wynika, że dla |A| = 2d mamy:

$$\Pr[f(\zeta) = 0] \le \frac{d}{|A|} = \frac{d}{2d} = \frac{1}{2}$$

7.3. Dla Ciągu lsoowych punktów

|A|=2d oraz $\{\zeta_1,\cdots,\zeta_{40}\}\subseteq A$ to ciąg niezależnych oraz losowych punktów ze zbioru A^n .

$$\forall_{n \in [40]} \Pr[f(\zeta_n) = 0] \leq \frac{1}{2}$$

Jako że ζ są niezależne to:

$$\Pr[f(\zeta_1) = \dots = f(\zeta_{40}) = 0] = \Pr[f(\zeta_1) = 0] \cdot \dots \cdot \Pr[f(\zeta_{40}) = 0] \leq \left(\frac{1}{2}\right)^{40} < 10^{-12}$$

7.4. Zadanie 21

Rzucamy igłe długości l na płaszczyzne z pionowymi liniami równoległymi w odległościach k=1.

Parametry:

- t = 1 odległość między liniami
- $l \le t$ długość igły
- $x\sim U[0,\frac{t}{2}]$ odległość środka igły od linii $\theta\sim U[0,\frac{\pi}{2}]$ kąt nachylenia igły do poziomu

$$\begin{split} f_X(x) &= \begin{cases} \frac{2}{t} : 0 \leq x \leq \frac{t}{2} \\ 0 : \text{gdziekolwiek indziej} \end{cases} \\ f_\Theta(\theta) &= \begin{cases} \frac{2}{\pi} : 0 \leq \theta \leq \frac{\pi}{2} \\ 0 : \text{gdziekolwiek indziej} \end{cases} \\ & \qquad \qquad \downarrow \\ f_{X\Theta}(x,\theta) &= f_x(x) \cdot f_\Theta(\theta) = \begin{cases} \frac{4}{\pi t} : 0 \leq x \leq \frac{t}{2}, 0 \leq \theta \leq \frac{\pi}{2} \\ 0 : \text{gdziekolwiek indziej} \end{cases} \end{split}$$

Igła przecina linię, gdy:

$$x \leq \frac{l}{2}\cos\theta$$

Teraz liczymy prawdopodobieństwo:

$$\Pr[\text{Ig}\text{la przecina linie}] = \Pr\left[x \leq \frac{l}{2}\cos\theta\right] = \int_{\theta=0}^{\frac{\pi}{2}} \int_{x=0}^{\frac{l}{2}\cos\theta} f_{X\Theta}(x,\theta) dx d\theta = \int_{\theta=0}^{\frac{\pi}{2}} \int_{x=0}^{\frac{l}{2}\cos\theta} \frac{4}{\pi t} dx d\theta = \int_{0}^{\frac{\pi}{2}} \left[\frac{4x}{\pi t}\right]_{0}^{\frac{l}{2}\cos\theta} d\theta = \frac{4l}{2\pi t} \int_{0}^{\frac{\pi}{2}} \cos\theta d\theta = \frac{2l}{\pi t} \cdot \left[\sin\theta\right]_{0}^{\frac{\pi}{2}} = 2\frac{l}{\pi t}$$

Adrian Herda

2025-06-29

Zadanie 22

Zmienna losowa

$$L \sim \mathrm{Uni}\{0,\cdots,n-1\}$$

to znaczy że:

$$\Pr[L = k] = \frac{1}{n}, \text{ dla } 0 \le k < n.$$

Zmienna losowa

$$\begin{split} X &= \max\{L, n-L-1\} \\ X &= \begin{cases} L, & \text{jeśli } L > \frac{n-1}{2} \\ n-L-1, & \text{jeśli } L \leq \frac{n-1}{2} \end{cases} \\ X &= \begin{cases} k, & \text{jeśli } k > \frac{n-1}{2} \\ n-k-1, & \text{jeśli } k \leq \frac{n-1}{2} \end{cases} \end{split}$$

Dla n=2mczyli parzystego mamy $\frac{n-1}{2}=m-\frac{1}{2}$ wtedy:

$$\sum_{k=0}^{2m-1} \max\{k, 2m-k-1\} = \sum_{k=0}^{m-1} (2m-k-1) + \sum_{k=m}^{2m-1} k = \frac{m(2m-1+m)}{2} + \frac{m(m+2m-1)}{2} = \frac{m(3m-1) + m(3m-1)}{2} = 3m^2 - m$$

A więc wartość oczekiwana:

$$E(X) = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{2m-1} \max\{k, 2m-k-1\} = \frac{1}{2m} \cdot \left(3m^2 - m\right) = \frac{3m-1}{2} = \frac{3}{4}n - \frac{1}{2}$$

Dla n=2m+1 czyli parzystego mamy $\frac{n-1}{2}=\frac{2m}{2}=m$ wtedy:

$$\sum_{k=0}^{2m} \max\{k, 2m - k\} = \sum_{k=0}^{m} (2m - k) + \sum_{k=m+1}^{2m} k = \frac{(m+1)(2m+m)}{2} + \frac{m(m+1+2m)}{2} = \frac{3m^2 + 3m + 3m^2 + m}{2} = \frac{6m^2 + 4m}{2} = 3m^2 + 2m$$

A więc wartość oczekiwana:

$$E(X) = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{2m} \max\{k, 2m - k\} = \frac{m(3m+2)}{n} = \frac{(n-1) \cdot \left(3 \cdot \left(\frac{n-1}{2}\right) + 2\right)}{2n} = \frac{(n-1) \cdot (3n+1)}{4n} = \frac{3n^2 - 2n - 1}{4n}$$

May 28, 2025

Adrian Herda

Politechnika Wrocławska

8. Zadanie 27

Niech X będzie licznikiem morrisa. Licznik rozpoczyna z wartością 0 i dla każdej operacji inkremetowany jest z prawdopodobieństwem 2^{-X} . Estymator morrisa jest zdefiniowany jako:

$$\hat{n} = 2^{X_n} - 1$$

$$\hat{n} + 1 = 2^{X_n}$$

gdzie X_n jest licznikiem morrisa po n operacjach. Wartość oczekiwana tego estymatora jest równa:

$$E[\hat{n}] = n$$

Dowód przez indukcję:

- 1. Dla n = 0 mamy $E[\hat{n}] = 2^{X_0} 1 = 2^0 1 = 0$.
- 2. Załóżmy, że dla dowolnego n mamy $E[\hat{n}] = n$.
- 3. Dla n+1 mamy:

$$\begin{split} E\left[\widehat{n+1}\right] &= E[2^{X_{n+1}}-1] \\ &= \sum_{i=1}^{\infty} P(X_n=i) \cdot E[2^{X_{n+1}} \mid X_n=i] - 1 \\ &= \sum_{i=1}^{\infty} P(X_n=i) \cdot \left(\underbrace{\frac{1}{2^i} \cdot 2^{i+1}}_{\text{increment}} + \underbrace{\left(1 - \frac{1}{2^i}\right) \cdot 2^i}_{\text{no increment}}\right) - 1 \\ &= \sum_{i=1}^{\infty} P(X_n=i) \cdot \left(2^i + 1\right) - 1 \\ &= \sum_{i=1}^{\infty} P(X_n=i) 2^i + \sum_{i=1}^{\infty} P(X_n=i) - 1 \\ &= E[2^{X_n}] + 1 - 1 \\ &= E[\hat{n}+1] = n + 1 \end{split}$$

8.1. Wariancja

$$\begin{split} E[2^{2X_n}] &= \sum_{i=1}^{\infty} P(X_n = i) \cdot 2^{2i} \\ &= \sum_{i=1}^{\infty} \left(P(X_{n-1} = i-1) \cdot \frac{1}{2^{i-1}} + P(X_{n-1} = i) \cdot \left(1 - \frac{1}{2^{i-1}} \right) \right) \cdot 2^{2i} \\ &= \sum_{i=1}^{\infty} 2^{i+1} P(X_{n-1} = i-1) + \sum_{i=1}^{\infty} 2^{2i} P(X_{n-1} = i) - \sum_{i=1}^{\infty} 2^{i} P(X_{n-1} = i) \\ &= 4 \sum_{i=1}^{\infty} 2^{i-1} P(X_{n-1} = i-1) + E[2^{2X_{n-1}}] + E[2^{X_{n-1}}] \\ &= 4 E[2^{X_{n-1}}] + E[2^{2X_{n-1}}] + E[2^{X_{n-1}}] \\ &= 3 E[2^{X_{n-1}}] + E[2^{2X_{n-1}}] \\ &= 3n + E[2^{2X_{n-1}}] \end{split}$$

Ta formuła jest rekurencyjna, więc możemy j rozwin i otrzymamy ciąg arytmetyczny:

$$E[2^{2X_n}] = 1 + \sum_{i=1}^n 3i = 1 + \frac{3}{2}n(n+1)$$

A wiec:

$$\begin{aligned} \operatorname{Var}(\hat{n}) &= E \Big[\big(2^{X_n} - 1 \big)^2 \Big] - E \big[2^{X_n} - 1 \big]^2 \\ &= E \big[2^{2X_n} - 2 \cdot 2^{X_n} + 1 \big] - n^2 \\ &= E \big[2^{2X_n} \big] + 1 - 2E \big[2^{X_n} \big] - n^2 \\ &= 1 + \frac{3}{2} n (n+1) + 1 - \big(2E \big[2^{X_n} \big] - 2 \big) - n^2 - 2 \\ &= \frac{3}{2} n^2 + \frac{3}{2} n - \big(2E \big[2^{X_n} - 1 \big] \big) - n^2 \\ &= \frac{3}{2} n^2 + \frac{3}{2} n - 2n - n^2 \\ &= \frac{1}{2} n^2 - \frac{1}{2} n \\ &= \frac{1}{2} n (n-1) \end{aligned}$$

8.2. Błąd standardowy

Błąd standardowy estymatora morrisa jest równy pierwiastkowi z wariancji podzielonej przez liczbę operacji:

$$\mathrm{SE}[\hat{n}] = \sqrt{\mathrm{Var}\bigg(\frac{\hat{n}}{n}\bigg)} = \sqrt{\frac{1}{2}\frac{n(n-1)}{n^2}} = \sqrt{\frac{n-1}{2n}}$$

9. Zadanie 28

Niech h(x) będzie funkcją hashującą, która dla każdego x zwrca wartość z tablicy haszującej o długości m.

$$P(\text{kolizja}) = P\Big(\exists_{i \neq j} \big(h(x_i) = h\big(x_j\big)\big)\Big)$$

9.1. Dowód wzoru

Załóżmy że wstawione zostało już n elementów. To znaczy że pozstało m-n miejsc w tablicy haszującej. Prawdopodobieństwo kolizji przy wstawianiu następnego elementu $x_{\{n+1\}}$ jest równe:

$$P(\text{kolizja}) = \frac{n}{m}$$

Przy wstawainiu kolejnch n elementów prawdopodobieństwo kolizji liczone jesst w następujący sposób:

$$\begin{split} P(\text{brak kolizji}) &= \prod_{i=0}^{n-1} \frac{m-i}{m} \approx \exp\left(-\frac{n(n-1)}{2m}\right) \\ \frac{1}{2} &\leq P(\text{kolizja}) \Longrightarrow \frac{1}{2} \geq P(\text{brak kolizji}) \\ & \ln(2) \approx \frac{n(n-1)}{2m} \\ & n(n-1) \approx 2\ln(2)m \\ & n^2 - n \approx 2\ln(2)m \end{split}$$

Dla dostatecznie dużych n możemy przyjąć, że

$$n^2-n\approx n^2$$

więc:

$$n^2 \approx 2\ln(2)m$$

 $n \approx \sqrt{2\ln(2)m}$

9.2. Wartość n dla $m = 2^{16}$

$$n \approx \sqrt{2 \ln(2) 2^{16}}$$

 $\approx \sqrt{2 * 0.693147 * 65536}$
 $\approx \sqrt{90852.18725}$
 ≈ 301.417

10. Zadanie 29

Niech $h_b(x)$ będzie funkcją skrótu zwracającą b-bitowe ciągi. Rozmiar przestrzeni obrazów funkcji $h_b(x)$ dla dowolnego b wynosi:

$$|\{y: h_b(x) = y\}| = 2^b = m$$

Z poprzedniego zadania mamy wzór przybliżający wartość n dla której prawdopodobieństwo kolizji wynosi conajmniej $\frac{1}{2}$:

$$n \approx \sqrt{2m\ln(2)} = \sqrt{2 \cdot 2^b \cdot \ln(2)} = 2^{\frac{b}{2}} \cdot \sqrt{2\ln(2)}$$

10.1. Dla b = 64

$$n \approx 2^{\frac{64}{2}} \cdot \sqrt{2 \ln(2)} = 2^{32} \sqrt{2 \ln(2)} \approx 5.05694 \cdot 10^9$$

10.2. Dla b = 128

$$n \approx 2^{\frac{128}{2}} \cdot \sqrt{2 \ln(2)} = 2^{64} \sqrt{2 \ln(2)} \approx 2.17194 \cdot 10^{19}$$

10.3. Dla b = 256

$$n \approx 2^{\frac{256}{2}} \cdot \sqrt{2 \ln(2)} = 2^{128} \sqrt{2 \ln(2)} \approx 4.00652 \cdot 10^{38}$$

June 10, 2025

Adrian Herda

Informatyka Algorytmiczna Politechnika Wrocławska

11. Zadanie 33 - wyznacznik Vandermonda

11.1. Treść

Pokazać że

$$V(x_1,...,x_n) = \prod_{i < j} \bigl(x_j - x_i\bigr)$$

11.2. Rozwiązanie

Macierz Vandermonda jest zdefiniowana jako:

$$\begin{pmatrix} 1 & x_0 & x_0^2 & \dots & x_0^n \\ 1 & x_1 & x_1^2 & \dots & x_1^n \\ 1 & x_2 & x_2^2 & \dots & x_2^n \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & x_n & x_n^2 & \dots & x_n^n \end{pmatrix}$$

A jej wyznacznik to

$$V(x_1,...,x_n) = \begin{vmatrix} 1 & x_0 & x_0^2 & \dots & x_0^n \\ 1 & x_1 & x_1^2 & \dots & x_1^n \\ 1 & x_2 & x_2^2 & \dots & x_2^n \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & x_n & x_n^2 & \dots & x_n^n \end{vmatrix}$$

Główna idea dowodu: Jeśli do kolumny macierzy dodamy (lub od niej odejmiemy) inną kolumnę pomnożoną przez pewien skalar, to wyznacznik macierzy nie zmienia się.

A więc w każdej kolumnie oprócz pierwszej odejmujemy poprzednią pomnożoną przez x_0 . To daje nam macierz:

$$V = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 1 & x_1 - x_0 & x_1(x_1 - x_0) & \dots & x_1^{n-1}(x_1 - x_0) \\ 1 & x_2 - x_0 & x_2(x_2 - x_0) & \dots & x_2^{n-1}(x_2 - x_0) \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & x_n - x_0 & x_n(x_n - x_0) & \dots & x_n^{n-1}(x_n - x_0) \end{pmatrix}$$

Teraz wykonując rozwinięcie Laplace'a względem pierwszego wiersza otrzymujemy $\det(V) = \det(B)$ gdzie:

$$B = \begin{pmatrix} x_1 - x_0 & x_1(x_1 - x_0) & \dots & x_1^{n-1}(x_1 - x_0) \\ x_2 - x_0 & x_2(x_2 - x_0) & \dots & x_2^{n-1}(x_2 - x_0) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ x_n - x_0 & x_n(x_n - x_0) & \dots & x_n^{n-1}(x_n - x_0) \end{pmatrix}$$

Jako że wszystkie wartości na i-tym wierszu mają współczynnik w postaci $x_{i+1}-x_0$ możemy je wyciągnąć przed macierz i otrzymać równość:

$$\begin{split} \det(V) &= (x_1 - x_0)(x_2 - x_0) \cdots (x_n - x_0) \begin{vmatrix} 1 & x_1 & x_1^2 & \dots & x_1^{n-1} \\ 1 & x_2 & x_2^2 & \dots & x_2^{n-1} \\ 1 & x_3 & x_3^2 & \dots & x_3^{n-1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & x_n & x_n^2 & \dots & x_n^{n-1} \end{vmatrix} \\ &= \prod_{1 \leq i \leq n} (x_i - x_0) \det(V') \end{split}$$

gdzie V' jest macierzą Vandermonda dla $x_1,...,x_n$. powtarzając ten proces na coraz mniejszych macierzach Vandermonda otrzymujemy produkt:

$$\begin{split} \det(V) &= \prod_{0 < i \le n} (x_i - x_0) \cdot \prod_{1 < i \le n} (x_i - x_1) \cdot \ldots \cdot \prod_{n-1 < i \le n} (x_i - x_{n-1}) \\ &= \prod_{0 \le j < n} \left(\prod_{j < i \le n} (x_i - x_j) \right) \\ &= \prod_{0 \le j < i \le n} (x_i - x_j) \\ &= \prod_{0 \le i < j \le n} (x_j - x_i) \end{split}$$
 Zamieniając i – g

12. Zadanie 36 - maksymalne sparowanie dzięki specyfikacji

12.1. Treść

Należy udowodnić że jeśli w grafie G=(V,E) zachodzą warunki specyfikacji S albo single to zbiór $M=\left\{\left(p,\operatorname{pref}_{p}\right):\operatorname{pref}_{p}\neq\operatorname{NULL}\right\}$ jest sparowaniem maksymalnym.

$$S = \bigl(\forall_{p \in V} \bigr) (\mathsf{married}(p) \vee \mathsf{single}(p))$$

12.2. Dowód

Dowód będzie nie wprost

Załóżmy przeciwnie, że zbiór M nie jest maksymalnym sparowaniem, to znaczy że istnieje M' taki że $M\subset M'$.

1. M jest poprawnym sparowaniem. Z definicji married:

$$\mathrm{married}(p) \equiv \mathrm{pref}_p = q \in N(p) \land \mathrm{pref}_q = p \in N(q)$$

Zatem jeśli $\operatorname{pref}_q \neq \operatorname{NULL}$ to żeby dodać $(p,\operatorname{pref}_p)$ doM, musimy mieć:

- $\operatorname{pref}_p = q$
- $\operatorname{pref}_{a} = p$

A więc jako że każdy wierzchołek może być albo married albo single to żaden wierzchołek nie może być częścią obu par.

2. Załóżmy że M nie jest maksymalne

Jako że M nie jest maksymalne to znaczy że istnieje para $(p,q) \in M' \setminus M$ którą można by dodać do M. Oznacza to, że:

- $\operatorname{pref}_p = \operatorname{NULL}$,
- $\operatorname{pref}_q = \operatorname{NULL}$,
- $p \in N(q) \land q \in N(p)$,

To oznacza że oba wierzchołki są free co zaprzecza warunkom specyfikacji.

Zatem M musi być sparowaniem maksymalnym.

13. Zadanie 37 - specyfikacja kończy jakąkolwiek pracę w algorytmie

13.1. Treść

Należy udowodnić że jeśli zachodzą warunki specyfikacji S to konfiguracja jest ostateczna (żaden krok algorytmu nie zmieni konfiguracji)

$$S = \big(\forall_{p \in V} \big) (\mathsf{married}(p) \vee \mathsf{single}(p))$$

13.1.1. Algorytm

```
do forever
  if pref_p == NULL && (exists q in N(p))(pref_q == p)
    pref_p ← q
end if
  if pref_p == NULL
    && (forall q in N(p))(pref_q != p)
    && (exists q in N(p))(pref_q == NULL)
    pref_p ← q
end if
  if pref_p == q && pref_q != p && pref_q != NULL
    pref_p ← NULL
  end if
end do
```

13.2. Dowód

Jeśli zachodzą warunki specyfikacji S to znaczy że nie ma żadnych wierzchołków w stanach free, wait oraz chain.

- 1. Pierwsza klauzula if sprawdza czy istnieje wierzchołek p taki że $\operatorname{pref}_p=\operatorname{NULL}$ oraz istnieje wierzchołek $q\in N(p)$ taki że $\operatorname{pref}_q=p$ a to znaczyłoby że wierzchołek q musi być w stanie wait. Jako że nie ma już takich wierzchołków dzięki warunkom specyfikacji, ta klauzula nie może zostać wykonana.
- 2. Druga klauzula if sprawdza istnienie wierzchołka p takiego że $\operatorname{pref}_p = \operatorname{NULL}$ oraz takiego wierzchołka $q \in N(p)$ że $\operatorname{pref}_q = \operatorname{NULL}$. Taka klauzula spełniona byłaby tylko gdyby $\operatorname{free}(p) \wedge \operatorname{free}(q)$. Jako że nie ma już takich wierzchołków dzięki warunkom specyfikacji, ta klauzula nie może zostać wykonana.
- 3. Trzecia klauzula if sprawdza istnienie wierzchołka p takiego że $\operatorname{pref}_p = q$ oraz takiego wierzchołka $q \in N(p)$ że $\operatorname{pref}_q \neq p \wedge \operatorname{pref}_q \neq \operatorname{NULL}$ to znaczy że $\operatorname{pref}_q = r \wedge r \neq p$. To znaczyłoby że raka klauzula byłaby spełniona tylko dla wierzchołka $\operatorname{chain}(p)$. Jako że nie ma już takich wierzchołków dzięki warunkom specyfikacji, ta klauzula nie może zostać wykonana.

Z punktów powyższych klauzul wynika że algorytm nie może wykonać żadnego kroku, a więc konfiguracja jest ostateczna.